

Karel Štapfer 14.05.1863 – 30.11.1930

malíř a ilustrátor

Olšanské hřbitovy IV, odd. 9, hrob 536

Karel Štapfer (14. 5. 1863 – 30. 11. 1930) byl malíř, ilustrátor a scénograf. Narodil se v Praze na Malé Straně v rodině knihaře. Po studiu na Akademii výtvarných umění v Praze (1881–1883) v malířském ateliéru Antonína Lhoty, podnikl studijní cestu do Paříže a do Mnichova. Po návratu ze studijních cest se věnoval ilustracím. V letech 1890–1900 byl výtvarným redaktorem časopisu Zlatá Praha. Uplatňoval se jako figurální malíř, krajinář a ilustrátor knih (ilustroval např. Babičku B. Němcové). Jeho názor na jevištní obraz a prostor významně ovlivnila spolupráce na tzv. dioramatech, například Boj se Švédy na Karlově mostě pro Zemskou jubilejní výstavu v roce 1891. Pro Národopisnou výstavu konanou v roce 1895 navrhl aranžmá, interiéry i figuríny a Maroldovo panoráma Bitvy u Lipan doplnil v roce 1897 okružní částí plastického terénu. Věnoval se také loutkovému divadlu; provozoval stínoherní loutkové divadlo a spolupracoval jako výtvarník s pražskou Uměleckou loutkovou scénou, která vznikla v roce 1917. Již jako známý ilustrátor a vedoucí scénického provozu v Národním divadle, vytvořil v roce 1920 pro IV. sérii *Dekorací českých výtvarných umělců* vydávanou loutkářskou firmou Antonína Münzberga 12 archů dekorací.

Do Národního divadla byl angažován počátkem roku 1900 na sklonku éry ředitele F. A. Šuberta jako aranžér, návrhář kostýmů a rekvizit. Po nástupu Společnosti ND a ředitele G. Schmoranze v polovině roku 1900 byl jmenován šéfem výpravy. Tuto funkci zastával až do svého odchodu na odpočinek v roce 1923.

Ve spolupráci s firmou Antonína Münzbergera pokračoval na tvorbě dekorací pro loutkové divadlo. V roce 1923 vytvořil litografie *Rodinného Štapferova divadla* střední velikosti pro loutky 25 cm vysoké, které se stalo velmi populárním, a to díky svému ryze českému charakteru, ale i předností iluze, kdy bylo zamezeno průhledu do zákulisí. V roce 1925 vyšly *Velké Štapferovy dekorace*, určené pro loutky 35 cm vysoké. Díky tomu vzniklo efektní historizující divadlo, které mohlo být používáno i pro spolkovou divadelní činnost. Poslední Štapferovou prací pro Antonína Münzberga byly v roce 1928 nejmenší dekorace pro loutky 18 cm vysoké s pohádkově laděným proscéním.

foto hrobu: archiv HPS

portrét: <http://archiv.narodni-divadlo.cz/files/foto/19118>

volně podle: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_%C5%A0tapfer

volně podle: <http://archiv.narodni-divadlo.cz/umelec/3798>